

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل تطبیقی تاثیربخشی تناسب در معماری سنتی ایران با مقیاس های انسانی در معماری مدرن خانه های ایرانی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه اقتصاد شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مازیار مسلمی - دکترای معماری، مدرس دانشگاه، موسسه آموزش عالی روزبهان، ساری، ایران

هادی احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی روزبهان، ساری، ایران

مسعود طلوعی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی روزبهان، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

در میان آموزه های استاد پیرنیا درباره معماری سنتی ایران، آنگاه که سخن از معماری خانه به میان می آید، به مستطیل طلایی ایرانی و کاربرد گسترده آن توسط معماران سنتی اشارات صریحی میشود. مستطیل محاط در شش ضلعی منتظم را مستطیل طلایی ایرانی نامیدهند و اظهار داشته اند که معماران ایرانی در طرح حیاط مرکزی و اتاق های خانه ها از این مستطیل یا مستطیل نصف آن استفاده می نمودند. استنباط نگارندگان این است که با نگاهی به شرایط واقعی که در آن طراحی خانه ها صورت می پذیرفت، تاکید بر کاربرد این چارچوب هندسی پنهان در پلان این ساختمان ها دور از انتظار می باشد، اما با بررسی های حاصل از این پژوهش، می توان پذیرفت که طراحان این خانه ها می کوشیدند تا نسبت پیمون و ابعاد فضاهای مهم خانه را حدودا به نسبت های حسابی ساده ای نزدیک نگاه دارند. همه موجودات زنده در صورتی پایدار می مانند که بتوانند خود را با طبیعت وقف دهند. از آنجا که مسکن ضروری ترین نیاز بشر است، برقراری هماهنگی ابعادی در طراحی ساختمان با مطالعات تناسبات، اندازشناسی انسان و ویژگی های روحی و روانی، بسیار حایز اهمیت است. در این مقاله، با اشاره به تاریخچه تناسبات و اندازگیری بدن انسان و معماری فضاها، به موضوعاتی چون اهداف دانش مهندسی انسان در طراحی معماری، اندازه های بدن انسان و تاثیر آن در طراحی معماری و چگونگی تاثیربخشی تناسبات در مقیاس های انسانی در معماری مدرن خانه های ایرانی اشاره شده است. لازم بذکر است که روش تحقیق در این مقاله از نوع تحلیلی-تطبیقی می باشد که از طریق مطالعات کتابخانه ای صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

تناسبات، پیمون، معماری سنتی، خانه های ایرانی، اندازه شناسی انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/571937>

